

ГЛАВА 121

ЗА КОНЧИНАТА НА АВВА ГРИГОРИЙ ВИЗАНТИЙСКИ И АВВА ГРИГОРИЙ ФАРАНСКИ



раитските отци ни разказаха за авва Григорий Византийски и за ученика му авва Григорий Фарански, че се поселили на някакъв остров в Червено море. На острова нямало никаква вода, но те си доставяли вода от брега, тъй като имали кораб, на който превозвали и вода. Веднъж оставили кораба в морето, като го привързали за една скала. Но през нощта се надигнала буря, въжетата се разкъсали и корабът потънал. Тогава отците останали съвсем без вода. Минали осем месеца. На острова пристигнали раитски монаси и намерили двамата отшелници мъртви. На гръба на една костенурка открили надпис: "Авва Григорий Фарански, като не пи вода 28 дни, почина, а аз преживях без вода 37 дни..." Намерили телата на единия и другия невредими и, като ги взели, погребали ги в Раита.

ГЛАВА 122

ЗА ДВАМАТА МОНАСИ, КОИТО ВЛЕЗЛИ В ХРАМА ГОЛИ ЗА ПРИЧАСТИЕ И НЕ БИЛИ ВИДЯНИ ОТ НИКОГО, ОСВЕЕН ОТ АВВА СТЕФАН

*"Пред очите ми стъпиха върху
водите на Червено море и преминаха
през него."*



ие стигнахме на планина Синай при авва Стефан от Кападокия. Той ни разказа следното: "Преди няколко години бях в Раита. Влязох в църква. Извършваше се св. Литургия и всичките отци стояха в храма. Ето, виждам, че в храма влязоха двама отшелници. Те бяха голи и никой от отците не ги забелязваше, освен мене. Като се причестиха със св. Тайни, те излязоха от храма и започнаха да се отдалечават. Аз също излязох заедно с тях. Когато вече бяхме въвн от храма, паднах пред тях с думите: "Сторете милост, вземете и мене със себе си!" Като разбрали, че съм видял тяхната голота, те ми казаха: "Ти си на добро място, бъди спокоен." Но аз отново започнах да ги моля да